

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4731** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.Образувано е по жалба вх.№ СОА19-ГР94-981/1/28.03.19г на П. Т. Н. и К. Н. С., двамата от [населено място] и с проц.представител адв. В.Д. против Писмо-отказ с изх.№ САГ19-ДР00-471-2/21.03.19г на Гл.Архитект на СО/л.27/, постановен по заявление с вх.№ СОА19-ГР94-981/26.02.19г, с което се иска: 1/ спиране на отчуждителното производство на осн. чл. 208 ал.2 от ЗУТ/във връзка с реализация на обект "Транспортен тунел под бул. Ц. Б. III", съгл. действащ ПУП по Решение № 64/01г на СОС/ по отношение на 115 кв.м.реална част/попадаща в улица/ от собствения на жалбоподателите ПИ № 68134.204.1131 и 2/ разрешаване изработване на проект за изменение на ПУП01г на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ-относно ПИ № 68134.204.1131.Това е предметът на делото, след разделяне съгл. Определение № 3435/07.05.19г-л.56.

В жалбата се твърди, че ПУП01г и идентичния му предходен ЧРЗП95г, не са реализирани в 10-годишния период от влизането им в сила, както и в 10годишния срок по §23 от ПЗР на ЗУЗСО, като в тези срокове СОС не е взел решение за откриване на производство за отчуждаване. Освен това към момента локалното платно и тротоара пред имота на жалбоподателите вече са изпълнени-без да засегнат имота им, което води до извод, че предвидената за отчуждаване реална част от 115кв.м. не е необходима за нуждите на СО.Поради което жалбоподателите са депозирали заявление на 26.02.19г до Кмета на СО- с искане на две различни основания/чл.134 ал.2 т.1 и чл. 134 ал.1 т.2 от ЗУТ/ да им се разреши да изработят

проект за изменение на ПУП01г. По първото основание е последвал изричен отказ на Гл. Архитект на СО/обжалвания/, а на второто основание – налице Мълчалив отказ на Кмета на СО/предмет на първото разделено дело-д.№ 5133/19г на АССГ, прекратено с Определение № 3653/15.05.19г/. Моли се за отмяна на отказа като неправилен и незаконосъобразен и връщане на преписката на Кмета на СО със задължителни указания да издаде заповед по чл. 135 ал.1 от ЗУТ. Претендират се и разноски. Направеното в жалбата искане за обявяване нищожността на ПУП01г в частта му, касаеща имота на жалбоподателите, е предмет на второто разделено дело/д.№5132/19г на АССГ/. В уточняваща жалба от 16.05.19г/л.70/ се сочи, че: издадена е Заповед за отчуждаване на реалната част от имота/въпреки наличието на настоящото производство/, срещу която е висящо д.№ 4913/19г на АССГ; след заявлението от 26.02.19г, до 16.05.19г- жалбоподателите не са депозирали ново заявление за допускане изменение на ПУП01г; след проц. отказ няма постановен друг изричен акт от Кмета на СО или Гл. Архитект на СО. В съд. заседание П.Н. се представлява от адв.Х., а К.С. от адв. Д. и адв.А., като проц. представители поддържат жалбата и претендират разноски. В общи за двамата жалбоподатели писмени бележки се сочи още, че: жалбата е допустима, като обж. Писмо представлява инд. адм. акт/с него е постановен отказ и по двата искания от заявлението/; обж. Писмо в частта, с която се отказва спиране на отч. производство, е нищожно- постановено е от Гл. Архитект на СО/некомпетентен орган, който няма делегирани от Кмета на СО правомощия по чл.208 ал.2 от ЗУТ/, в условията на евентуалност тази част е незаконосъобразна/постановена при нарушение на проц. и мат. закон и в противоречие с целта на закона/; обж. Писмо в частта, с която се отказва да се разреши изработването на проект за изменение на ПУП01г на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ/незапочнало в срок отч. производство/, е незаконосъобразно/постановена при нарушение на проц. и мат. закон и в противоречие с целта на закона/; за една категория обекти срокът за отчуждаване е 10 години, като при одобрен на 10.12.01г ПУП сръкът е бил изтекъл към датата на заявлението-26.02.19г; в тази връзка липсват мотиви/зад.реквизит/ защо ответникът приема, че “Транспортният тунел под [улица] е част от първостепенната улична мрежа на [населено място] и е от първостепенно значение за СО, респ. ч срокът за започване на отч. производство е 15 години и изтича на 28.01.22г; съгл. мотивите на КС по к.дело № 2/20г/касаещо част от чл.208 ал.1 от ЗУТ/- 15годишният срок е несъразмерно дълъг; § 23 ал.1 от ПЗР на ЗИДЗУЗСО препраща към отменена разпоредба, а ал.2- към общите правила на чл.208 от ЗУТ, следователно 15годишният срок по отм. чл. 17 от ЗУЗСО не може да се прилага/противоконституционен е също/; § 23 ал.1 от ПЗР на ЗИДЗУЗСО противоречи на принципа на пропорционалност, съгл. практиката на СЕС и ВКС, като ограничава правото на собственост на жалбоподателите за срок от 20 години и следва с приоритет да се приложи евр. право и ограничението да се приеме за непропорционална мярка. Ответникът-Гл. Архитект на СО, се представлява в съд. заседание от юрк.П. и юрк.И., като оспорват жалбата като неоснователна и евентуално като недопустима/тъй като обж. Писмо няма характер на изричен отказ, а има уведомителен характер/, претендират юрк.възнаграждение и оспорват адв.хonorари на двамата жалбоподатели като прекомерни. В писмени бележки се сочи още, че: обж. Писмо не е адресирано до жалбоподателите и не е произнасяне по тяхното заявление от 26.02.19г, а е становище на Гл. Архитект-отправено до Директора на Д”ИО”-СО по негово запитване от 06.03.19г; по заявлението липсва постановен акт от надлежния орган-Кмета на СО,

тъй като заявителите не са потвърдили изрично пред ответника заявлението си-както им е указал с обж. Писмо; съгл. § 23 от ПЗР на ЗИДЗУЗСО вр. отм. чл. 17 ал.1 т.1 от ЗУЗСО- срокът за започване на отч.производство е 15годишен и тече от 28.01.07г, като изтича на 28.01.22г/тъй като ПУП01г е влязъл в сила преди влизане в сила на ЗУЗСО/;доколкото отч.процедура е започнала в срок, то не са налице основания нито за спиране на отч.производство по чл. 208 ал.1 и 2 от ЗУТ, нито за процедиране изменение на ПУП01г на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ; с Решението по д.№ 5132/19г е отхвърлено искането за обявяване нищожността на ПУП01г в частта на имота на жалбоподателя, следователно ПУП01г е приложимият план относно имота на жалбоподателите, като с последващо Решение № 187/11.04.13г СОС само е привел трасето на булеварда в съответствие с трасето по ОУП /в изпълнение на §2 ал.1 от ПРЗ на ЗУЗСО/-без да прави промени в ПУП01г в частта относно имота на жалбоподателите/потвърдено от в.лице/.

По искане на всички страни по делото, на осн. чл. 229 ал.1 т.4 от ГПК, с протоколно Определение от 16.10.19г/влязло в сила на 24.10.19г-л.116гръб/- производството по делото е спряно поради преюдициалност на д.№ 5132/19г.С Определение от 04.06.21 г/л.137гръб- производството по делото е възобновено. С Решение № 4008/20.07.20г по д.№ 5132/19г/л.118/- влязло в сила на 17.03.21г/като потвърдено с Решение на ВАС-л.124/ е отхвърлена жалбата с искане за обявяване нищожността на ПУП01г в частта на притежавания от жалбоподателите имот.

Към края на устните състезания по настоящото дело-13.10.21г, са били все още висящи д.№ 4913/19г на АССГ/срещу Заповедта за отчуждаване/ и д.№ 8375/19г на АССГ/срещу Мълчалив отказ на Кмета за допускане изменение на ПУП на осн. чл. 134 ал.1 т.2 предл.2 от ЗУТ- по последващо заявление с вх.№ СОА19-ГР94-2450/21.05.19г,депозизирано във връзка с прекратеното д.№ 5133/19г/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозизирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лица с активна проц.легитимация/заявителите в адм.производство/, пред надлежния съд/предвид местонахождението на имота/, срещу инд.адм.акт по см. на спец. чл. 214 от ЗУТ и общия чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.Възражението на ответника, че обж. Писмо не е изрично произнасяне по заявлението от 26.02.19г, респ. липсва годин за обжалване инд.адм.акт-издаден от компетентния Кмет на СО, се явява неоснователно. Обж. Писмо е единственото изрично произнасяне по заявлението, като засяга по пряк и непосредствен начин правната сфера на заявителите. Видно от заглавната му част, то е адресирано именно до заявителите и само до тях /и то именно във връзка със заявлението им от 26.02.19г/, поради което твърдението на ответника, че на тях е пратено само копие /с уведомителна цел/, а Писмото всъщност е Становище-отговор до Директора на Д"ИО"-СО/по негово запитване от 06.03.19г-л.45/,т.е. вътрешна кореспонденция- противоречи на самото съдържание на Писмото. Всъщност такова Становище има/л.45/, то е с идентично съдържание, но е с изх.№ САГ19-ДР00-471-1/21.03.19г на Гл.Архитект на СО, като не то е обж. Акт/и действително е адресирано до Директор на Д"ИО"-СО/. Производството по д.5133/19г на АССГ/по жалбата в частта й срещу Мълчалив отказ на Кмета на СО по заявлението от 26.02.19г/ е прекратено, поради което единственият път за защита на заявителите е да обжалват именно изричния отказ на ГЛ.Архитект, постановен по заявлението им/няма друг акт-изричен или мълчалив, постановен от когото и да е- по заявлението от 26.02.19г/. В обж. Писмо са обективирани изрични откази на

Гл.Архитект на СО и по двете искания от заявлението/за спиране на отч.производство по чл. 208 ал.1 и 2 от ЗУТ и за разрешаване процедирането на изменение на ПУП01г на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ/, като за Съда е напълно неясно защо ответникът е поискал в последния абзац от Писмото- изрично потвърждаване на “искането”/неясно кое от двете искания по заявлението/.Дори заявителите да бяха потвърдили изрично исканията от заявлението си-в неуказан им от ответника срок/което не е сторено от тях/, това последващо потвърждаване не би променило по никакъв начин обективния факт на постановен вече от ответника изричен отказ по заявлението им.Въпросното указание няма характер на указание за отстраняване на нередовности по заявлението/каквото завоалирано твърдение прави ответника в писмените си бележки/, като дори обаче да беше такова- при наличие на вече постановен отказ е късно да се дават указания за отстраняване на нередовности по заявлението/указанието е лишено от всякакъв правен смисъл/.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателите са собственици при равни квоти на ПИ № 68134.204.1131 с площ 125 кв.м. по КККР16г, съгл. нот.акт № 166/95г и нот.акт № 130/17г /относно пл.№ 350а, кв.1 по РП95г, идентичен на пл.№ 1131,кв.1 по ПУП01г, с площ 130 кв.м., с адрес- [улица], [населено място], район “К. село”,[жк]/. П.Н. е собственик и на павилион за производство и търговия с хлебни изделия с площ 74.80кв.м/в имота/, узаконена пристройка от североизток с площ 57.90кв.м/върху общинска земя/ и навес с площ 34.80кв.м.

Начало на адм. производство е сложено с депозирането на заявление от жалбоподателите с вх.№ СОА19-ГР94-981/26.02.19г/л.25/, адресирано до Кмета на СО, с което се иска: 1/ спиране на отчуждителното производство на осн. чл. 208 ал.2 от ЗУТ/във връзка с реализация на обект “Транспортен тунел под бул. Ц. Б. III”, съгл. действащ ПУП по Решение № 64/01г на СОС/, по отношение на 115 кв.м.реална част/попадаща в улица/ от собствения на жалбоподателите ПИ № 68134.204.1131, до окончателно произнасяне по второто искане, а именно- 2/ разрешаване изработване на проект за изменение на ПУП01г на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ- относно ПИ № 68134.204.1131/съобразно приложената към заявлението Скица-предложение или в съответствие с ПУР50г и РП50г/по който имотът е реална част от УПИ VIII-5“за зеленчуково тържище”,кв.1/.

Директорът на Дирекция “Инвестиционно отчуждаване”-СО, по повод постъпилото заявление, е препратил заявлението за произнасяне по компетентност /с писмо изх.№ СИС19-ВК66-9/06.03.19г-/л.47/- на Гл.Архитект на СО, на Кмета на СО, на тримата Зам.Кметове на СО и на Кмета на район “К. село”-СО. В придружаващото заявление писмо Директорът е посочил, че отч.производство е стартирало с обявление по чл.25 ал.1 от ЗОС- на 09.02.19г, като предстои издаване на заповеди за отчуждаване/всъщност обявлението е от 07.02.19г-л.51,бел. на Съда/.Получавайки препратеното заявление, само Гл.Архитект на СО/от всички адресати/ се произнася по заявлението- именно с обж. Писмо.Становище до Директорът на Д”ИО”-СО не е било нужно да се изпраща от Гл.Архитект на СО, доколкото първият е препратил заявлението за произнасяне по компетентност на адресатите, а не е искал тяхното становище-за целите на свое бъдещо произнасяне.

Видно от скица-проект/л.49/, от ПИ.1131 с площ по КККР16г- 125 кв.м., следва да се отчужди във връзка с ПУП01г- реална част от 115 кв.м. с проекто-идентификатор № 68134.204.1289, като оставащите 10кв.м. от ПИ.1131 следва да се обособят в нов имот

по КККР с проекто-идентификатор № 68134.204.1290 /Съдът ще се въздържа от коментар дали е допустимо да остане неотчуждена част от 10кв.м., тъй като не отчуждаването е предмет на това дело/. Със Заповед № СОА19-РД40-29/09.04.19г /след процесната жалба до Съда/, Кметът на СО отчуждава ПИ с проекто-идентификатор .1289/застроен/ с площ 115 кв.м, именно за целите на ПУП01г.Заповедта е предмет на д.№ 4913/19г на АССГ, висящо към края на устните състезания по настоящото дело-13.10.21г. Доколкото и към края на устните състезания жалбоподателите все още са собственици на имота/Заповедта за отчуждаване е предмет на съдебно оспорване/, то жалбата им продължава да е допустима/имат правен интерес и към края на устните състезания/.

ПУП01г е приет с Решение № 64/10.12.01г на СОС/отч.производство е започнало на 07.02.19г/, като същият е влязъл в законна сила по отношение имота на жалбоподателите, вкл. считано от 17.03.21г е отхвърлена жалбата им с искане да се обяви за нищожен в частта за имота им.ПУП01г/л.39-40/ е ПР,ПЗ и КП на м."Хиподрума" в посочен изрично терит.обхват/в него попада и имота на жалбоподателите/.

По делото е допусната СТЕ, заключението по която Съдът напълно кредитира като логично,компетентно,последователно,неоспорено от страните и непротиворечащо на останалите доказателства.Арх.Д.П. сочи, че:

1/с Решение № 187/11.04.13г на СОС/л.170/ се одобрява проект за ПУП-ПРЗ по чл. 22 ал.4-7 от ЗУТ за реструктуриране на[жк]-Плавателен канал-север, във връзка с приетия ОУП от 16.12.09г на СО. Този последващ ПУП-ПРЗ13г включва имота на жалбоподателя/не е сред изрично изключените от обхвата имоти/, като се различава от предходния ПУП01г в частта на трасетата на [улица]/II клас градска магистрала/ и [улица]/III клас районна артерия/-л.172 ; Това повдига въпроса защо отчуждаването се прави във вр. ПУП01г, а не с ПУП13г, но не това е производството на настоящото дело, бел. на Съда/;

2/ с Решение № 160/27.03.14г на СОС/л.179/ се разрешава изработването на проект за изменение на ОУП09г- в част"Комуникационно-транспортна система-масов градски релсов транспорт" за "Трети метродиаметър" на Софийски метрополитен;едновременно с това се допуска и изработване на проект за изменение на ПУП-ПРЗ в същия терит.обхват/предвидено е [улица]да отпадне от [улица]до [улица]и цялото да стане устр.зона по ОУП09г- Тзв/;

3/ С РС № Б-103/27.09.19г/л.182/ на СО и [фирма] е разрешено строителството на "Разширение на Метро-С., III-та метролиния",подобект "Транспортен възел на кръстовището на [улица]с [улица]и [улица];

4/ съгл. ОУП09г на СО- [улица]е улица IIIА клас от първостепенната улична мрежа /с блентов профил/, [улица]е IIА клас, а [улица]е обслужваща главна улица от IV-клас;

5/ към датата на огледа от вещото лице- пред имота на жалбоподателя е изпълнено платно от улица с прилежащ тротоар, свързваща [улица]и [улица], в т.ч. локалното платно на [улица];

6/ по ПУП01г- част от имота на жалбоподателя попада в планираното разширение на [улица], като изпълненото на място/горната точка/- не е съгл. предвижданията на ПУП01г/логично, след като ПУП01г се различава от актуалния ПУП13г именно относно трасето и параметрите на двата булеварда, бел. на Съда/;

7/ ПУП13г предвижда двата булеварда да се разширят, като това разширение е

невъзможно, без да се отчужди голяма част от имота на жалбоподателите; изпълнената вече на място улица е част от структурата на [улица]и представлява IIIA клас улица от първостепенната улична мрежа;

8/ В съд.заседание арх.П. уточнява, че: ПУП13г е влязъл в сила,вкл. в частта, засягаща имота на жалбоподателите и респ. [улица]/те и не твърдят да са го обжалвали, респ. да е отменен в частта за техния имот,бел. на Съда/; отчуждаването се прави по ПУП01г, тъй като според общ.администрация ПУП13г не засяга имота на жалбоподателите- арх.П. не е съгласна с това становище, тъй като по ПУП13г [улица]става по-широк и засяга по-голяма част от имота в сравнение с ПУП01г; няма данни в общ. администрация на каква фаза е изменението в ОУП09г и свързаното с него изменение на ПУП13г.

Съдът намира от правна страна следното:

Към датата на обж. Писмо-21.03.19г, ЗУТ действа в редакция ДВ бр.1/19г, като съгл. чл. 142 от АПК- Съдът преценява мат.законосъобразност на акта съгласно нормативната уредба към датата на постановяването му, като взема предвид и настъпилите към края на устните състезания/13.10.21г/ относими фактите и обстоятелствата.Към 13.10.21г действащ за имота на жалбоподателите е ПУП13г/категорично засяга имота им и то по начин, различен от ПУП01г/, като отчуждаването не е осъществено все още/в съд.фаза е/, а пред имота е изградена само част от [улица]/не и предвиденото с ПУП13г негово разширение/.Дали има или няма общинска нужда и дали може булеварда да остане в сегашния му вид, не е предмет на това производство- **ПУП13г е влязъл в сила за имота им, а именно чрез неговото оспорване жалбоподателите е следвало да изложат тези си доводи.**

I/ По отношение на частта от обж. Писмо, с което се отказва спиране на отч.производство по чл.208 от ЗУТ:

Съдът изрично е изискал от ответника/л.64/- да представи доказателства, че има правомощия да се произнесе по искането за спиране на отч.производство. Ответникът депозира в отговор на указанията- Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.17г от Кмета на СО, с която на Гл.Архитект са делегирани правомощия да прави откази по чл. 134 ал.1 и 2 от ЗУТ, но не и правомощия по чл.208 ал.2 от ЗУТ.Същевременно, в писмените си бележки по същество на спора **самият ответник сочи, че правомощия да се произнесе по заявлението в частта му с Особено искане за спиране на отч. производство има Кмета на СО и Гл.Архитект няма такива правомощия, за Съда е равнозначно на признание твърдението на жалбоподателите, че обж. Писмо в тази му част е нищожно/издадено от некомпетентен орган/.**

Следва да се обяви нищожността на това произнасяне, а **заявлението от 26.02.19г следва да се изпрати на компетентния орган-Кмет на СО, за произнасяне, по следните съображения на Съда: 1/ чл. 208 ал.2 от ЗУТ предвижда спиране на отч.производство направо по силата на закона/на самата норма/, като достатъчно за това е депозирането на заявление за изменение на ПУП на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ /не е необходимо произнасяне на никой орган/. Заявлението е от 26.02.19г, а отч.производство е започнало по-рано/на 07.02.19г/, като е спряло направо по силата на закона/чл.208 ал.2 от ЗУТ/- на 26.02.19г; 2/ При наличието на спряно по силата на закона отч.производство- **Кметът на СО все пак е издал Заповед за отчуждаване.** Тъй като към края на устните състезания/13.10.21г/, Заповедта за отчуждаване не е влязла в сила, все още има правна възможност /особено ако Съдът по д.№ 4913/19г отмени отчуждителната Заповед и върне преписката на Кмета на СО**

за ново произнасяне/- компетентният да извърши отчуждаването орган/Кмет на СО/, пред който би било висящо отново отчуждителното производство, да се произнесе по Особеното искане за спиране на отч. производство, направено в заявлението от 26.02.19г/като тогава ще следва да прецени дали при спряно по силата на закона отч. производство следва да разгледа направено Особено искане за спирането му/.

П/ По отношение на частта от обж. Писмо, с което се отказва разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП01г на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ:

В тази част произнасянето е от компетентен орган, но е направено **при погрешни фактически установявания**. Ответникът обосновава отказа си, **изхождайки изцяло от извода, че действащ за имота е ПУП01г, но в настоящото производство СТЕ установява/неоспорено от страните/, че действащ за имота на жалбоподателите е ПУП13г/а неговите предвиждания са различни в сравнение с ПУП01г/**. Каквото и да счита общ.администрация, според Съда и в лице- отчуждаването следва да се прави съгл. ПУП13г, а не съгл. ПУП01г, поради което и произнасянето на ответника по заявлението в тази му част следва да изхожда от други фактически установявания. Произнасянето в тази му част е **проц.незаконосъобразно**, тъй като е направено **без да са изяснени относимите факти и обстоятелства от значение за случая- нарушение на чл. 35 от АПК**. Доколкото ответникът **изобщо няма произнасяне по относимите факти/действащ ПУП13г/**, то Съдът няма как да провери материалната законосъобразност на липсващо произнасяне и следва да му върне заявлението в тази част за ново произнасяне- при което да се установи кой е действащия ПУП за имота на жалбоподателите /вкл. на каква фаза е процедираното от 2014г изменение на ОУП09г, ведно с изменение на ПУП-ПРЗ в същия терит.обхват/.

При този изход на спора- нищожност на част от произнасянето и проц. незаконосъобразност на останалата част, искането на жалбоподателите за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. **На П.Н.** следва да се присъдят : 10лв дър.такса/таксата е само **1** за двамата жалбоподатели и е платена само от **П.Н./**, 234 лв за СТЕ/внесени са 300лв, като с **протоколно Определение от 13.10.21г Съдът е разпоредил вече връщане на 66лв/**, както и 900лв договорен и внесен адв.хonorар/**възражението на ответника за прекомерност на хonorара от 1200лв е основателно**, предвид фактическата и правна сложност на делото, като следва да се присъди **мин.размер** по чл.8 ал.2 т.1 от Наредба №1/04г- **900лв/**, или общо разноски- **1144лв**. **На К.С.** следва да се присъдят : 234 лв за СТЕ/внесени са 300лв, като с **протоколно Определение от 13.10.21г Съдът е разпоредил вече връщане на 66лв/**, както и 900лв договорен и внесен адв.хonorар- за **1 адвокат/възражението на ответника за прекомерност на хonorара от 1440лв с ДДС /1200лв без ДДС/**, е **основателно**, предвид фактическата и правна сложност на делото, като следва да се присъди **мин.размер** по чл.8 ал.2 т.1 от Наредба №1/04г- **1080лв с ДДС/900лв без ДДС//**, или общо разноски- **1314лв**.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Писмо-отказ с изх.№ САГ19-ДР00-471-/2/21.03.19г на Гл.Архитект на СО, в частта, с която се отказва **спиране на отчуждителното производство** относно **ПИ № 68134.204.1131**, по жалба **вх.№**

СОА19-ГР94-981/1/28.03.19г на П. Т. Н. и К. Н. С., двамата от [населено място].

ИЗПРАЩА НА КМЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, за произнасяне по компетентност-заявление с вх.№ СОА19-ГР94-981/26.02.19г на П. Т. Н. и К. Н. С., двамата от [населено място], в частта му, с която се иска спиране на отчуждителното производство относно ПИ № 68134.204.1131.

ОТМЕНЯ Писмо-отказ с изх.№ САГ19-ДР00-471-/2/21.03.19г на Гл.Архитект на СО, в частта, с която се отказва разрешаване изработване на проект за изменение на ПУП01г на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ относно ПИ № 68134.204.1131, по жалба вх.№ СОА19-ГР94-981/1/28.03.19г на П. Т. Н. и К. Н. С., двамата от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА НА ГЛАВНИЯ АРХИТЕКТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА , за ново произнасяне съобразно дадените по-горе задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона,по заявление с вх.№ СОА19-ГР94-981/26.02.19г на П. Т. Н. и К. Н. С., двамата от [населено място], в частта му, с която се иска разрешаване изработване на проект за изменение на ПУП01г на осн. чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ относно ПИ № 68134.204.1131.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на П. Т. Н. сумата от **1144лв**/хиляда сто четиридесет и четири лева/, представляваща разноски по делото в уважената им част.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на К. Н. С. сумата от **1314лв**/хиляда триста и четиринадесет лева/, представляваща разноски по делото в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: